

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΩΜΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.—'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 178, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΑΔΟΛΟΝ

'Εν Ἑλλάδι, τοῦλάχιστον ἐν Ἀθήναις, ἡ λέξις ἀδολον πρὸ πολλοῦ εἶναι προγεγραμμένη. Χαρακτήρ ἀδολος, παρεῖα ἀδολος, καφὲς ἀδολος, κνήμη ἀδολος, εὐφυΐα ἀδολος, γάλα ἀδολον, τέκνον ἀδολον, παίημα ἀδολον, μουσική ἀδολος, κόμη ἀδολος, πολιτική ἀδολος, διαχείρισις κτλ. ὅλα αὐτὰ εἶναι προγεγραμμένα. Διότι ἐν ἀγῶνι μετὰ τῶν νόθων ἡττήθησαν. Τῶν νόθων τὰ ὅποια βασιλεύουσιν ἀπὸ τοῦ Βρεφοκομείου τῆς ὁδοῦ Πειρικῆς μέχρι τοῦ Γαλακτοπωλείου ὁ Πάν, ἀπὸ τοῦ κομματορηρίου τῆς πρώτης τυχούσης δεσποινίδος μέχρι τοῦ ὑδρογαγείου τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ Εὐνοδοχείου ἡ Ἀλκυὼν μέχρι τοῦ Ταμείου Θηβῶν καὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀπὸ τῶν faux mollets τῆς δαίνας Κυρίας μέχρι τῶν τίτλων ιδιοκτησίας τοῦ δαίνοιο οἰκοπεδούχου, ἀπὸ τοῦ ξανθοῦ τέκνου ἐνὸς Μινωταύρου μέχρι τοῦ διπλώματος ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς καὶ ἀπὸ τῆς κόμης τοῦ κ. Φρεαρίτου μέχρι τῶν λευκῶν ὀδόντων τοῦ κ. Δημητρακάκη.

* *

Διὰ τοῦτο ἐξενίσθημεν, ὅταν εἶδομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀγγελίαν μετὰ μεγάλα γράμματα,

ΓΑΛΑ ΑΔΟΛΟΝ

'Ακριβῶς δηλαδὴ ἐκεῖνο, τὸ ὅποτον ἐν Ἀθήναις ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ τὸ κατ' ἐξοχὴν νόθον. Συνήθως τὰ νόθα ἂν ἔχωσι σκοτεινὴν τὴν ἀπὸ πατρός καταγωγὴν, ἀλλ' ἔχουν φωτεινοτάτην τὴν ἀπὸ μητρός. Ἀλλὰ τὸ γάλα τοῦτο πωλούμενον ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ ἐκατὸν ἀνδρῶν, διακοσίων τενεκέδων καὶ τριακοσίων πίθων, ὑπὸ τὰς ἀγρίαις φωναῖς : γάλα ! γάλα ! καὶ τὸν ἀρειμάνιον ἱματισμὸν τῶν φουστανελλοφορούντων γαλατάδων, δὲν εἶναι νόθον ἀπὸ πατρός μόνον, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ μητρός. Χίλια γάλατα, διαφόρων τραβηγμάτων, ἀνακατωμένα μετὰ χιλίας οὐσίας, ἀποτελοῦσι τὸ ἀθηναϊκὸν γάλα. Ἐάν

περιορίζετο εἰς τὴν ἀνάμιξιν μόνου τοῦ ὕδατος, θὰ εἶχομεν ὑποφερτὸν γνήσιον γάλα, ἀφοῦ μάλιστα χημικῶς τὸ γάλα δίδει ὡς συστατικὸν καὶ τὸ ὕδωρ εἰς δεκαπλάσιαν ἀναλογίαν. Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι γαλατάδες δὲν εἶναι τόσο ἀσυνείδητοι, ὥστε νὰ σὰς βάζουν μόνον νερὸν, ἀφοῦ μάλιστα περιέχει τοιοῦτο ἐν τῇ φυσικῇ του καταστάσει τὸ γάλα. Ἀπ' ἐναντίας σὰς τὸ παρουσιάζουν καρυκευμένον μετὰ διαφόρους εὐώδεις καὶ μὴ οὐσίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναγράφομεν ἐδῶ τὰς κυριωτέρας, ἵνα σὰς κινήσωμεν ὀλίγον τὴν ὀρεξίν. Μετρήσατε : ἄλεῦρι, νισεστὲν, ψυχρόκολλα, καρόττα, μυαλὰ βόεια ἢ καὶ ἵππεια, ρίζι, κριθάρι, πίτουρα, γκόμα, γλυκὲρριζα καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἐξ αὐτῶν ὅλων ἐκλέγουσιν τὰ προσφωρότερα, κάμνοντες συνδυασμοὺς, μεταξὺ κουμουνδουρικῶν καὶ τρικουπικῶν ἢ καὶ μεταξὺ ἐμφαροδίων δεληγιανικῶν καὶ προσάπτοντες, ἐπειτα ιδιότητος εἰς τὸ γάλα, πότε λευκότητος, ἀπαισίας, πότε κόρδας ἀπαισιωτέρας, πότε γλοιώδους, πότε διαφρνοῦς, πότε μαυρίλας, αὐτὰ δὲ ὅλα διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ δύνασθε κυρίως καὶ νὰ τὰ ἰδῆτε καὶ νὰ τὰ γευθῆτε εἰς τὸ κατακάθισμα τῆς λεγομένης κατ' ἐφήμερον γιγούρης.

* *

"Ἐλεγον διὰ τὸν κυκεῶνα τῶν ἀρχαίων ὅτι ἦτο τὸ μᾶλλον πολυσύνθετον φηγητόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξέπεσεν ἐπειτα ἡ λέξις εἰς τὴν μεταφορικὴν αὐτῆς σημασίαν. Ἀλλ' εἶνε χημικῶς κυκεὼν τὸ γάλα, εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Μακράκης καὶ οἱ Συνοδικοὶ θὰ συμφωνήσουν ὅτι εἶναι ἀπᾶν ἀπὸ τρισύνθετον καὶ ὅμως εἶναι ἐν γάλα !

Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζουν ὅτι πρόκειται περὶ νοθεύσεως καὶ ἀποσυνθέσεως πράγματος, τὸ ὅποτον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τροφήν πάσχει ὑπερτροφικὴν συνθετικὴν. Ἡ μέχρι τοῦδε χημικὴ ἀνάλυσις τοῦ γαλακτος, ἥτις δὲν εἶνε πλήρης, ἀπέδειξεν ὅτι περιέχει 37 ὕλας ! Καὶ τί ὕλας ! ἀπίστευτα πράγματα ! Τὸ λευκὸν ἐκεῖνο ὕγρον, ὡς πρῶτος ἐρωτικὸς στεναγμὸς παρθένου, ἡ λεῖα ἐκεῖνη ἐπιφάνεια ὡς μεταξωτὴ ἐπιδερμὶς βρέφους, τὸ ἄθων ἐκεῖνο κατ' ἐπίφασιν πρᾶγμα, ὡς στοχασμὸς ἀγγέλου, ἐνέχει ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα εἶδη φωσφόρου, ἀσβεστον, μαγνησίαν, πόντεσσιν, σόδα, σίδηρον, ἀκόμα δὲ καὶ οὐρείην ! Ἰστε-

ρον δὲ ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν αὐτὸν προσεπιλέγει ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Boucharlat, ὅτι «Πρέπει νὰ ἀνακαλυφθῇ ἐν τῷ ὕδατι αὐτῷ πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι».

* * *

Ὅτε μεταβιβάζοντες εἰς τὴν ὕλην τὸ ὑπὸ Βυφῶν λεχθὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰπῶμεν: «Τὸ γάλα εἶναι ὁ ἀνθρώπος!» Διὰ τοῦτο ὀνομάζεται καὶ ὑπὸ τῶν ὑγειονολόγων τροφή πλήρης! Δηλαδή καὶ μὲ μόνον γάλα μπορεῖ νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος! Ἀποῦ ζῇ ἐπὶ ἓν, ἐπὶ δύο ἔτη, ὑπὸ μόνου τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, καθ' ὃν καιρὸν τίθενται αἱ βάσεις τῆς αὐξήσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτοῦ. Τί εἴμεθα κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐκείνην εἰμὴ γάλα; Ἐκ τίνος μορφοῦνται τὰ ὀστά καὶ οἱ μῦς καὶ ὅλον τὸ πλαστικὸν κάλλος τοῦ βρέφους εἰμὴ ἐκ γάλακτος; Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ συνδέσωμεν μετὰ τῆς ἀμβροσίας αὐτῆς τροφῆς ὅχι μόνον φαινόμενα τῆς μορφολογίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχολογίας; Διὰ τὴν εἴμεθα τότε ὠραιότεροι, ἀπαλώτεροι, ἀθωότεροι, ἀγαθώτεροι; Τί ἄλλο εἰμὴ γάλα μυρίζει τὸ ἀγγελικὸν μειδίωμα τοῦ νηπίου;

Δι' ἡμᾶς τόπος, εἰς ὃν ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ γάλακτος εὐρίσκεται εἰς τὰς κατωτέρας βαθμίδας τῆς ἀτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς, ὁ τόπος οὗτος καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸν εὐρίσκεται εἰς τὰς αὐτὰς βαθμίδας. Κυλιέται, δὲν κινεῖται.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐκρινὴν αὐγὴν Ἀπριλίου ἐκινήσαμεν μετὰ φίλων διὰ Πεντέλην. Ἦτο ἡ ἐκρινωτέρα πρωΐα κελαδούσα ὅλη καὶ εὐωδιάζουσα ἀπὸ θύμον. Οἱ φυσικοὶ ἐκ χλόης τάπητες κεντημένοι μὲ τὰς ἐκ διαφανοῦς πορφύρας παπκερούνας καὶ πρὸς τὸ βάθος βελίζοντα ποίμνια καὶ βαθύτερον αἱ ἡθοκαφεῖς δαντέλαι τοῦ Ὑμητοῦ καὶ τῆς Πάρνηθος, ἡνοιγον τὰς καρδίας μας εἰς ἀκατάσχετον ἔρωτα πρὸς τὴν φύσιν, ἥς τὸ περιβάλλον αἶσθημα — τὴν ἀτμόσφαιραν — ἐπίνομεν ὡς νέκταρ ἐωθινόν. Ἀλλὰ κίνησις ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν καὶ μισθὸν ὅκ' ἄλλο γάλακτος ἀντικαθίστα

πρακτικώτερον τοὺς ποιητικοὺς ρεμβασμούς. Διεβαίνουμεν ἀπὸ τὸ χωρίον Χαλάνδρι. Γάλα ἐδῶ, τίποτε· γάλα ἐκεῖ, τίποτε.

— Τί γυρεύει γάλα; μᾶς ἀπαντᾷ ὑψικαρμος ἀσπροφορεμένος τὰ κυριακάτικα Ἀλβανός. Ἐδῶ ἔχουμε ρετσίνατο, δὲν ἔχει γάλα.

Καὶ εἰδόμεν ἐντὸς οἰνοπωλείου τοῦ χωρίου τοὺς καλλιτέρους οἰκοκυραίους πίνοντας πρωὶ πρωὶ ῥητινίτην. Αἱ ἡμᾶς ἤρκεσε αὐτὸ ἵνα ἐξηγήσωμεν ὅλον τὸ ἄχριστον, τὸ πονηρὸν, τὴν σκασιότητα, τὸ ἀπάνθρωπον καὶ τὸ ἀφιλόξενον, τὸ διακρίνον τὸν ἀλβανικὸν χαρακτῆρα τῶν παραθηναϊκῶν αὐτῶν χωρίων. Ὅσοι ἔκαμν ἐκδρομὴν εἰς αὐτὰ, ὅσοι ἠθέλησαν νὰ φάγουν κατὶ τι εἰς τὰ αὐτοσχέδια μαγειρεῖά των, ὅσοι ἐζήτησαν κἀνὲν ζῶον διὰ νὰ παρατείνωσι τὴν ἐκδρομὴν των, ὅσοι ἔπιον καὶ ἓνα καφέ, ἐγνώρισαν τὸ ἀφιλόξενον, τὴν ἀπληστίαν καὶ τὸ ἡμιθάρσαρρον πᾶν χωρικῶν αὐτῶν. Δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν ἡ κατὰστασις αὐτῇ πρὸς τὴν παντελεῖ ἔλλειψιν τοῦ γάλακτος καὶ τὴν ἀπὸ πρωΐας ἐπίδοσιν εἰς τὸν ῥητινίτην; Δὲν εἶναι καὶ τὸ αἶσθημα καὶ ἡ ἰδέα προϊόν ὕλης, προϊόν τροφῆς;

Ἄλλ' ἐκεῖνοι ἔχουσι τοῦλάχιστον τὸν ἐλεύθερον καὶ καθαρὸν ἀέρα, ὅστις τοὺς πληροὶ ὑγιεινοῦ ὀξυγόνου καὶ τὴν ἀγίαν ἐργασίαν, ἥτις δυνάμειν τοὺς μῦς καὶ κάμνει καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς ψυχὰς των θηριώδεις. Οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ὅμως; Ἰδίᾳ οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν; Οἱ ἐμπιπλῶντες τοὺς πνεύμονάς μας κονιορτοῦ καὶ τοὺς στομάχους μας ἀντὶ γάλακτος μυελῶν ἵππου καὶ ψαρόκολλας; Καὶ ὁμιλοῦμεν ἰδίως διὰ τὴν ἀπαλὴν γενεάν, ἐξ ἧς βλαστάνει ἔπειτα ἡ ἀνδρική. Ὅμιλοῦμεν ἰδίως διὰ τὰ ταλαίπωρα παιδιὰ, δι' ἃ τὸ γάλα εἶναι ἡ ὑπαρξίς των, ἡ τροφή των. Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ἂν ἡ νόθευσις τοῦ περιορίζεται εἰς μόνον τὸ λεγόμενον δάρσιμον, δι' οὗ ἀφαιρεῖται τὸ βούτυρον καὶ τὸ ἀνθόγαλα, καὶ τὸ ὅποσον γίνεται γενηκῶς καὶ ἀνεξικρέτως καὶ διὰ τὰ σχετικῶς καλλίτερα γάλακτα, μετὰ προσθήκης ὕδατος, ἡ βλάβη εἰς

13 =ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ" = 13

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδε ἀριθ. 304)

Οἱ φοιτηταὶ διοικηταὶ τῆς Ἀλλάδος.—Πρώτος λόγος Κώστα τοῦ ρήτορος.

Μετὰ τὴν ῥητορικὴν ἐκγύμνασιν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ λόγου τοῦ κ. Φιλήμονος ὑπὸ τοῦ Κώστα, ἐπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τῆς ὀλομελείας καὶ ἡ ἀποστήθισις αὐτοῦ.

Ὁ λόγος ἐμελλε ν' ἀπαγγελθῇ εἰς τὰ Χαυτεῖα παρὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ Χαύτα καφετεῖον, ἐξ οὗ καὶ ἡ τῆς συνοικίας ἐπονομασία.

Τὰ συμβαίνοντα ἦσαν ὅλα εἰς τὸ αὐτὸ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ τοῦ Ὁθωνος.

Τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἶχε πλεον ἐξαγριέψει.

— Οἱ φοιτηταὶ, ἔλεγον, εἶναι τὸ αἷμα τῆς καρδίας μας. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πηγαίνουν τὰ παιδιὰ μας, οἱ

ἀδελφοί μας, οἱ συγγενεῖς μας, οἱ φίλοι μας, οἱ νέοι τέλος ἐκεῖνοι, ποῦ μᾶς ἀνοίξαν καὶ μᾶς ἀνοίγουν κάθε μέρα τὰ μμάτια. Αὐτοὶ γίνονται δάσκαλοι τῶν παιδιῶν μας, αὐτοὶ ἱεροκῆρυκες, αὐτοὶ γιατροὶ, αὐτοὶ δικηγόροι. Αὐτοὶ μιὰ μέρα, σὰν τὸν Κοραῖ, σὰν τὸν ποιητὴ Σοῦτσο, σὰν τὸν Ὀρφανίδη, σὰν τὸν Φίλιππο Ἰωάννου, σὰν τοσους ἄλλους θὰ ἐξαπλώσουν τὸν Ἑλληνισμό σ' ὅλη τὴν Ἀνατολή.

Εἰς τὸ διαβόητον τότε Ψυρῇ ὅπου τὸ ἄνθος τῶν Ἀθηναϊκῶν παληκαριῶν συναγελάζετο, εἰς τὸν Σμυρναϊκὸν τοῦτον Φακουλᾶ, ὅπου ὁ λάζος καὶ τὸ κουμποῦρι ἐδούλευε γιὰ τὸ τίποτα, ὅπου οὔτε σκιὰ ἀστυνομίας ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ, ὅπου τὰ περίπολα διήρχοντο μετὰ τρόμου, εἰς τὸ Ψυρῇ τέλος, εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν τὴν μετονομασθεῖσαν ἔκτοτε πρὸς κολακειὰν τῶν φοβερῶν ἐκείνων παληκαριῶν, τῶν ἀληθῶν τραμπούκων τοῦ Ψυρῇ, εἰς πλατεῖαν Ἡρώων, ἐγένοντο ἀναφανδὸν τὰ κατὰ τῆς βασιλείας ἔχι μυστικισυμβούλια, ἀλλὰ φανεροσυμβούλια πλεον.

Οὔτε σταυρωτίδες ἠδύνατο νὰ πατήσουν ἐκεῖ, οὔτε ῥοπαλοφόρος κλητῆρ, ὡς τότε εἴθιστο.

Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἡρώων τοῦ Ψυρῇ, οἱ στριφομουςτακάδες Ψυριώταις μὲ τῆς ῥεμπούμπλικές των χωμέναις ἕως τὰ μμάτια, ἡ μὲ τὸν μισὸν

τὴν ὑγείαν δὲν εἶναι μεγάλη. Ἀλλ' ἀκριβῶς οἱ ὑγειονόμοι συμφωνοῦν ὅτι αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ οὕτω πως ἀφαιρούμενον τὴν καλλιτέραν αὐτοῦ ιδιότητα, ὁδηγεῖ ἀφρευκτὰ παρὰ τοῖς μικροῖς εἰς τοὺς φθισικοὺς καὶ χοιραδικοὺς ὁργανισμούς.

* * *

Διὰ τοῦτο, ὡς εἰς λογικὴν ιδέαν ἐν μέσῳ ἀγορεύσεως Ῥηγοπούλου, ἐξεπλάγηνεν εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: **Ἄδολον γάλα ἐν Ἀθήναις.**

Καὶ ὅμως δὲν ἦτο θαῦμα. Ἐδῶ εἰς τὴν μύτην μας κείται ὁ μᾶλλον δάσος ἢ κήπος τοῦ κ. Μέρλιν. Δι' αὐτὸν ὁ φιλόκηπος Ἀγγλος, ἐδαπάνησεν ἑκατοστύας χιλιάδων δραχμῶν καὶ τὸν εἶχε κατ' ἀρχὰς ὁ ἀνθοκόμος Φασούλης ὅστις ὅμως φαίνεται δὲν τὸν ἀπέδωκεν εἰς καλὴν κατάστασιν. Καὶ τώρα εἶνε μᾶλλον δάσος παρὰ κήπος, καὶ μᾶλλον ὀρνιθοτροφεῖον παρὰ δάσος. Εἰς τοὺς σταύλους αὐτοὺς τρέφονται δέκα ἀγελάδες, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιον τοῦ κ. Ἰωάννου Χουσακῆ, εὐγενεστάτου καὶ νοήμονος ἐπιστάτου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγροτικὸς οἰκίσκος κομφότατος παρὰ τὴν θύραν ὑψοῦται. Τὸ ὅλον ἔχει ὅψιν ἐπαύλεως καὶ ὀλίγῳ ἀρρητημένος ἂν εἴσαι ἢ ὀλίγον μύψ λησμονεῖς ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν Ἀθήναις, φαντάζεσαι σεαυτὸν εἰς μεμακρυσμένην τινα ἐξοχὴν. Αἱ ἡμίσειαι ἀγελάδες τοῦ κ. Μέρλιν εἶνε ἐξ Ἑλβετίας, αἱ ἄλλαι ἐντεῦθεν, ἐκ τοῦ γένους τὸ ὁποῖον ἐνεκατέστησεν ἡ μεγαλοπράγμων Ἀμαλία. Εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλῃν γυναικὴ φαίνεται ὅτι αἱ Ἀθηναὶ θὰ στήσουν τὸν μόνον ἀνδριάντα ὃν θὰ ἐγείρουν εἰς πρόσωπον βασιλικόν. Ὁ ἐπιστάτης λέγει ὅτι ἐκ τῶν ἀγελάδων αὐτῶν πωλεῖ ἄδολον γάλα, ἀσπράγγιστον, εἰς τοὺς προερχομένους καὶ τὸ πῖσιον ἐπὶ τόπου ἢ καὶ τὸ παραλάθωσιν οἴκοι. Καὶ οἱ πίνοντες πείθονται ὅτι τὸ γάλα εἶναι ἄδολον. Ἐὰν ὁ κ. Χουσακῆς ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους καὶ εἶναι ὁ ἄδολος τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸν κ. Μέρλιν θὰ ὀφείλῃται μεγάλη εὐγνωμοσύνη, ἐὰν μάλιστα πολλαπλασιασῇ τὰ

γύρο αὐτῶν ἐπάνω καὶ τὸν μισὸν κάτω, ῥοφῶντες τὸ ρευσινάτο των μέχρι μεσονυκτίου ἔλεγον μεταξύ των.

— Ρε βλάμη, ἀμὴ ἔτσι θ' ἀφήσωμε τὸν κουφὸ νὰ φῇ τὸ 'μμάτι τῶν φοιτητῶν μας; Εἰμαστε, μωρὲ, ἀφιλότιμοι, τόσο καιρὸ ν' ἀφίνουμε τὰ καλλιτέρά μας παιδιὰ νὰ παλεύουν μὲ μιὰ ἐξουσία καὶ 'μεῖς νὰ καθόμαστε νὰ τὰ βλέπουμε μὲ σταυρομένα χέρια. — Ρε ταθερνιάρη, πιᾶστε μας τὴ μισὴ διὰ ὅλα — ποῦ λὲς, δὲν ντρεπόμαστε, μωρὲ, νὰ μᾶς βάνουν οἱ νεαπολίτες κάτω. Ἐμαθα, κουμπάρε, πῶς μεθύριο θὰ βγάνουνε λόγο στὰ Χρυτεῖα καὶ ἔχει σκοπὸ νὰ τοὺς βαρέσῃ ἡ ἐξουσία, δὲν θὰ πᾶμε νὰ τοὺς δώσωμε χερί βοήθειας; Μοῦ τόπε τὸ Ραλλάκη, ὁ γυιὸς, ρε, τοῦ Ἰπουργοῦ. Θὰ πᾶμε ν' ἀκούσουμε τὸ λόγο — φέρε μας τὰ ἴδια — ν' ἀνοίξωμε κ' ἡμεῖς τὰ στραβά μας νὰ ἰδοῦμε περὶ τίνος πρόκειται. Εἶνε γιὰ συνομοσίαν; Συνομοσίαν. Πόλεμο; Πόλεμο. Νὰ ἰδοῦμε τί γυρεύουν τέλος πάντων. Αὐτοὶ οἱ φοιτηταὶ ποῦ ἐπιμένουν κατὶ θὰ ξέρουν.

Τὰ δὲ δευτερεύοντα παλληκάρια τῆς Πλάκας ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Πλάτανο καὶ κατέναντι τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος συγκροτοῦντα τὰ μυστικὰ διαβούλια ἐψυθύνον μούτρα μὲ μούτρα καὶ τὸ ἐν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ ἄλλου.

— Βρε πατριῶτ, ντεῖ ντότι τζιέρ λόγο οἱ φοιτηταὶς, πρέτε μοῖρε πατρίδισι, ὅτε βένε ντὲ βοηθήσανε Πλακκιῶτε

ζῶα του ὥστε νὰ προμηθεύηται τοιοῦτο γάλα πολυπληθέστερος ἀριθμός.

Ἐν γένει μὲ τοιοῦτον γάλα δύναται νὰ γίνῃ ὁλόκληρος ἐπιχειρήσις, ἐὰν τις, ἀτομόν τι ἢ ἑταιρία, ἀποφασίσῃ νὰ ἀνεγείρῃ μεγάλην ἑκαυλιν καὶ φέρῃ τριακόσια ἢ καὶ πλείονα ζῶα. Ἀκόμη καὶ ἂν ἀναβιδάσῃ τὴν τιμὴν καὶ ὑπὲρ τὴν μίαν δραχμὴν, πάλιν πολλαχῶς θὰ εὐεργετήσῃ τὴν πρωτεύουσαν, διότι καὶ ὑπὸ ὑγεινὴν καὶ ὑπὸ θεραπευτικὴν ἔποψιν εἶναι βαρβαρότης νὰ μὴν εὐρίσκη τις ὑποφερτὸν γάλα ἐν Ἀθήναις.

* * *

Καὶ τώρα ὀλίγας λέξεις περὶ τραγικοῦ θανάτου τριῶν μυιῶν καὶ τίνος ἀσπεύρας αὐτοκτονίας, τετάρτης καὶ τελειόνομεν.

Τέσσαρες μύγες εἶχον παρέαν. Ἦτο πρῶτὴ καὶ εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ πείνης. Αἶφνης ἡ μίᾳ ἐπικάθηται δοχείου πλήρους γάλακτος καὶ προσπαθεῖ νὰ γλύψῃ τὰς παριῶς τοῦ δοχείου· καταλαμβάνεται ἀπὸ κόψιμο καὶ ἀποθνήσκει· ἡ δευτέρα ρίπτεται εἰς σάλτσαν φαγητοῦ ξενοδοχείου, τὴν κυριεύουν σπασμοὶ καὶ ἐκπνέει· ἡ τρίτη ὁρμᾷ εἰς τὰ κόκκινα ἐκεῖνα ζαχαρικὰ τῶν στραγαλατζιδῶν καὶ μετ' ὀλίγον θνήσκει ἀπὸ εἰλεῶν· ἡ τετάρτη ἀπελπίζεται, ζητεῖ ν' αὐτοκτονήσῃ καὶ ὡς γενναϊότερα ἐνός τελευταίου γελοίου ἐρωτευμένου, ρίπτεται εἰς ἐν μυιοκτόνον δελτάριον διὰ ν' ἀποθῇ, ἀπὸ εἶδε καὶ τὰς τρεῖς συντρόφους τῆς δηλητηριασθείσας ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων τροφῶν.

Ἀλλὰ τὸ δελτάριον τοῦ κ. Κεζιλάρη δὲν ἐδηλητηρίazen· ἡ μυῖα ἐσώθη· ἦτο καὶ αὐτὸ νοθευμένον.

Κ. Κλειδάκης.

ἐδὲ Ψυριῶτε, νέβε ἄστεριμ γκά πράπα: Ὁτεβέμι. Ψεκέαι πρέ Σύνταγμα ἐδὲ Λευθερί. Ὁτεβέμι, μεχωρίς πιστόλε ἐδὲ μεθικ, ἄνστε ντούαμα θήκα μάρμα, ἐδὲ ἀντεθένε ψε τεστέρνιενε Ἰπουργοῖνε, ἐστίενε, ἐδὲ ἀντεθόνα πρέ βασιλένε γκεφάρε, ἐδὲ θόμε ἐδενέβε. Ἰστε πέρ Λευθερί.

Δηλαδή:

— Βρε πατριῶτη, μεθύριο θὰ βγάνουν λόγο οἱ φοιτηταὶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἔθνους, θὰ πᾶνε νὰ τοὺς βοηθήσουν καὶ οἱ Ψυριῶτες καὶ οἱ Πλακκιῶτες, 'μεῖς θὰ μείνωμε πίσω τους; Νὰ πᾶμε. Ἐχουνε γιὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν. Νὰ πᾶμε, μὰ χωρὶς κουμπούρια, κ' ἂν χρειαστοῦν καὶ κουμπούρια πέρνομε, κ' ἂν ποῦνε νὰ ρίξουν τὸ ὑπουργεῖο, τὸ ρίχνομα, κ' ἂν ποῦν γιὰ τὸν βασιλέα τίποτε, λέμε κ' ἡμεῖς. Εἶναι γιὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Τέλος ἦλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα καὶ αὕτη κατὰ τὸ συνῆδες ἦτο Κυριακὴ.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ μουσικὴ ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν δὲν ἐπακάνισεν εἰς τὸ Πολύγωνο.

Τὸ καφενεῖον τοῦ Χαύτα ἦτο κλειστὸ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ μίᾳ βαρέλᾳ ἐκ παρακειμένου παντοπωλείου κομισθεῖσα εἶχε τοποθετηθῇ παρὰ τὸν τοῖχον.

Περὶ τὴν τετάρτην μ. μ. ἤρχισαν συναθροίζόμενοι φοιτηταὶ καὶ πολῖται εἰς τὸ ἐρημορουμάνι, ὡς τότε ἦτο, τῆς πλατείας Ὁμονοίας, ὅπου μετὰ ταῦτα ὁ λαὸς